

Knjiga proroka Joela i laodicejska Crkva adventista sedmoga dana - broj dvadeset devet

Jeff Pippenger

2026-01-14

Broj dvadeset i devet

Peto mesijansko proročanstvo u Evanđelju po Mateju putokaz je razočaranja i smrti. Dana 18. srpnja 2020. lažno predviđanje uništenja Nashvillea usmrtilo je Iliju i Mojsija.

Peta mesijanska putna oznaka jest razočaranje od 18. srpnja 2020.

Tada se ispuni što je rečeno po proroku Jeremiji: Glas se u Rami čuo, naricanje, plač i veliko tugovanje: Rahela plače za svojom djecom i ne da se utješiti, jer ih nema. Matej 2,17.18.

Predviđanje

Ovako govori Gospodin: Glas se čuo u Rami, naricanje i gorki plač; Rahela plačući za svojom djecom ne htjede se utješiti za svojom djecom, jer ih nema. Jeremija 31,15.

Mojsije i Ilija bivaju ubijeni na ulicama Sodome i Egipta. Posljednja izjava Staroga zavjeta utvrđuje da će Ilija doći prije velikoga i strašnoga dana Gospodnjega. Taj strašni dan započinje kada Mihael ustane u Danielu dvanaest i objavi u Otkrivenju dvadeset i dva da će „tko je pravedan i tko je nepravedan” ostati u tom stanju za vječnost.

I u to će vrijeme ustati Mihael, veliki knez koji stoji za sinove tvoga naroda; i nastat će vrijeme tjeskobe kakve ne bijaše otkako postoji narod pa do toga vremena; i u to će vrijeme tvoj narod biti izbavljen, svaki koji se nađe zapisan u knjizi. Daniel 12,1.

Tko čini nepravdu, neka i dalje čini nepravdu; i tko je nečist, neka i dalje bude nečist; i tko je pravedan, neka i dalje čini pravednost; i tko je svet, neka i dalje bude svet. Otkrivenje 22,11.

Ilija se mora pojaviti prije nego što se završi vrijeme milosti, i biva ubijen te uskrsava u jedanaestom poglavlju Otkrivenja, neposredno prije završetka vremena milosti. On uskrsava i iznosi svoju poruku sve dok se vrijeme milosti ne završi, kada potom slijedi drugo uskrsnuće, pravednih i opakih.

I mnogi od onih koji spavaju u prahu zemaljskom probudit će se, jedni za život vječni, a drugi za sramotu i vječnu odvratnost. Daniel 12,2.

To posebno uskrsnuće slijedi Drugi Kristov dolazak, pri kojem uskrsavaju pravedni mrtvi, a zatim slijedi tisuću godina tijekom kojih sveti sude izgubljenima. Na kraju tisuću godina događa se još jedno uskrsnuće i treći Kristov dolazak. Niz proročkih uskrsnuća uključuje uskrsnuće papinske Zvijeri, ali svako od tih uskrsnuća poseban je predmet Božje proročke Riječi. Dana 18. srpnja 2020. laodicejski pokret sto četrdeset i četiri tisuće počinio je samoubojstvo pobunivši se protiv Kristove zapovijedi koja zabranjuje vremenske primjene nakon 1844.

Tada se čuo glas u Rami, što znači oholost i samouzvišenje. Rahela, što znači dobar putnik, tuguje zato što Mojsije i Ilija nisu, i što je još važnije, ne mogu biti utješeni. Oni nemaju utjehe, a Duh Sveti jest Utješitelj, koji će biti poslan kada glas u pustinji započne u srpnju 2023.

To se događa neposredno prije nego što se završi vrijeme milosti, i prema Otkrivenju, neposredno prije završetka vremena milosti Otkrivenje Isusa Krista biva otpečaćeno. To otpečaćenje jest ono što uskrsava Mojsija i Iliju, koji su također Rahela, dobra putnica, koja je plakala i tugovala za svojom djecom i nije se dala utješiti. Njezina se žalost pretvara u radost kada ta djeca uskrsnu.

I reče mi: Ne zapečaćuj riječi proročanstva ove knjige, jer vrijeme je blizu. Otkrivenje 22,10.

Mojsije i Ilija bili su mrtvi na ulicama Sodome i Egipta, i baš kao i u Kristovu slučaju, sto četrdeset i četiri tisuće bili bi pozvani iz Egipta kada je okupljanje započelo u srpnju 2023.

Šesti mesijanski putokaz jest poziv da se iziđe iz Egipta u srpnju 2023.

I ondje bijaše do smrti Herodove, da se ispuni što Gospodin reče po proroku govoreći: Iz Egipta dozvah Sina svojega. Matej 2,15.

Predviđanje

Kad je Izrael bio dijete, tada ga ljubih i iz Egipta dozvah sina svojega. Hošea 11,1.

Mrtva na egipatskoj ulici, nebeski glas iz pustinje poziva Ezekielovu dolinu mrtvih kostiju u život. Taj je glas počeo odjekivati u srpnju 2023.

I nakon tri i pol dana uđe u njih Duh života od Boga, te stadoše na svoje noge; i velik strah obuze one koji ih gledahu. I začuše jak glas s neba gdje im govori: Uziđite ovamo. I uzadoše na nebo u oblaku; i neprijatelji njihovi gledahu ih. Otkrivenje 11:11, 12.

Bog poziva svojega Sina iz Egipta, a također je i Mojsija pozvao iz Egipta, jer Mojsije kao alfa i Isus kao omega predstavljaju iskustvo sto četrdeset i četiri tisuće, koji pjevaju pjesmu Mojsijevu i Jaganjčevu. Ta pjesma uključuje poziv iz Egipta. U Ezekielu su prikazana dva koraka, koji su bili predodnačeni dvama koracima u stvaranju Adama. Najprije se oblikuje tijelo, a zatim se dah života udahnjuje u tijelo te ono potom oživi. U Otkrivenju jedanaest prvi je korak ulazak Duha Božjega u pobijene, i tada su stali na svoje noge. Kada stoje, oni su Božja vojska. Ono što prenosi Duh u jedanaestom poglavlju predstavljeno je Ezekielovim prvim proročanstvom. Glas u pustinji jest proročka poruka praćena Svetim Duhom.

Knjiga Matejeva sadrži dvanaest poglavlja koja su omega dvanaestorici poglavlja u Postanku, a koja pružaju dva svjedoka što predstavljaju savez sa sto četrdeset i četiri tisuće. Ti muškarci i žene zapečaćeni su za vječnost u odnosu Božanstva sjedinjenog s njihovom ljudskošću. Oni postaju znak radnicima jedanaestoga sata.

„Djelo Duha Svetoga jest osvjedočiti svijet o grijehu, o pravednosti i o sudu. Svijet može biti opomenut jedino tako da vidi one koji vjeruju istini posvećene po istini, kako postupaju prema uzvišenim i svetim načelima, pokazujući u uzvišenom, povišenom smislu crtu razgraničenja između onih koji drže Božje zapovijedi i onih koji ih gaze pod svojim nogama. Posvećenje

Duhom označava razliku između onih koji imaju pečat Božji i onih koji drže krivotvoreni dan odmora. Kada kušnja dođe, jasno će se pokazati što je žig zvijeri. To je svetkovanje nedjelje. Oni koji, nakon što su čuli istinu, i dalje smatraju ovaj dan svetim, nose obilježje čovjeka grijeha, koji je pomislio promijeniti vremena i zakone.” Bible Training School, 1. prosinca 1903.

Zastava sto četrdeset i četiri tisuće, kada su u jedanaestom poglavlju Otkrivenja pozvani na nebo, jest da su najprije pozvani iz Egipta, gdje su bili ubijeni. Glas iz pustinje poziva ih iz Egipta kako bi bili znak za radnike jedanaestoga sata. Njihovo uskrsnuće 2024. godine također je prikazano kao rođenje i kao buđenje, ovisno o tome koja se slika prepoznaje. U smislu rođenja, oni su oni koji ispunjavaju prispodobu o deset djevica, i u tom smislu njihovo je rođenje djevičansko rođenje, i oni su znak.

Sedmi mesijanski putokaz jest 2024.

A sve se to dogodilo da se ispuni što Gospodin reče po proroku govoreći: Evo, djevica će začeti i roditi sina, i nadjenut će mu ime Emanuel, što u prijevodu znači: Bog s nama. Matej 1,22.23.

Predviđanje

Zato će vam sam Gospodin dati znak: Evo, djevica će začeti i roditi sina, i nadjenut će mu ime Emanuel. Izaija 7,14.

Bilo je znakova u povijesti Mojsija i Krista, kao što ih je bilo i u mileritskoj povijesti. U posljednjim danima laodicejski adventizam tražit će znak, a njihov jedini znak jest znak Jone. Postoji također i znak za one koji će biti uskrišeni 2024. godine. Njihov znak jest „sedam vremena” iz Levitskog zakonika dvadeset šest.

I ovo će ti biti znak: ove ćete godine jesti ono što samo od sebe izraste, a druge godine ono što iznikne iz toga; a treće godine sijte i žanjite, sadite vinograde i jedite njihov plod. I ostatak doma Judina koji izmakne opet će pustiti korijenje nadolje i roditi plodom nagore. Jer će iz Jeruzalema izaći ostatak i oni koji umaknu s gore Siona: revnost Jahve nad vojskama učinit će to. 2. Kraljevima 19:29–31.

A ako reknete: Što ćemo jesti sedme godine? Evo, nećemo sijati niti skupljati naš urod. Tada ću zapovjediti svome blagoslovu nad vama šeste godine, i ona će donijeti plod za tri godine. I sijat ćete osme godine, te ćete još jesti od staroga roda do devete godine; dok ne prispiju njezini plodovi, jest ćete od stare zalihe. Levitski zakonik 25:20–22.

Oni koji umaknu također su prikazani kao prognanici Izraelovi, a prognala su ih njihova braća koja su ih mrzila. Njihova su ih braća prognala jer su ih mrzila zato što nisu mogla pobiti istinu o suboti predstavljenu Mojsijevim „sedam vremena”.

Gospodin gradi Jeruzalem; sabire prognanike Izraelove. Psalmi 147,2.

Gospodin je počeo sabirati ostatak u srpnju 2023., a ostatak su „izgnanici” Izraelovi. U srpnju 2023. ispružio je svoju ruku drugi put da sabere svoje izgnanike. Svoju je ruku ispružio 1849. drugi put, unaprijed u odnosu na omega svjetlo Mojsijevih sedam vremena 1856. Alfa svjetlo bilo je predstavljeno Millerovim prvim proročkim otkrićem — Mojsijevih sedam vremena.

I u onaj dan bit će korijen Jišajev, koji će stajati kao stijeg narodima; njemu će pogani hrliti, i počivalište će njegovo biti slavno. I dogodit će se u onaj dan da će Gospodin ponovno, po drugi put, pružiti svoju ruku da pridobije ostatak svojega naroda koji preostane, iz Asirije, i iz Egipta, i iz Patrosa, i iz Kuša, i iz Elama, i iz Šinara, i iz Hamata, i s morskih otoka. I podignut će stijeg narodima, i sabrat će prognanike Izraelove, i okupit će raspršene Judine s četiri kraja zemlje. Izaija 11:10–12.

Kada odbačeni budu uzdignuti kao znak, tada će sabrati radnike jedanaestoga sata, koji mogu „biti upozoreni jedino gledanjem” na „razliku između onih koji imaju Božji pečat i onih koji drže krivotvoreni dan odmora.” Znak za radnike jedanaestoga sata jesu odbačeni, a znak O odbačenima jest zagonetka o tome da se jede „ove godine ono što samo od sebe raste, a druge godine ono što iz toga nikne; a treće godine sijte i žanjite, i sadite vinograde, i jedite njihov rod.”

Zagonetka ovoga odlomka jest u tome što on predstavlja „sedam vremena” iz Levitskog zakonika dvadeset pete i dvadeset šeste glave. Subota počinka zemlje sastavni je dio Saveza koji označava i blagoslov i prokletstvo, bilo zbog obdržavanja bilo zbog odbacivanja počinka obećane zemlje u sedmoj godini. Znak sto četrdeset i četiri tisuće sastavni je dio trostrukoga obećanja Saveza koje je predloženo subotom zemlje u sedmoj godini. Temeljna istina o „sedam vremena” prepoznaje jedan od triju elemenata Saveza koji obećava novo srce i um, novo tijelo, a također i zemlju za življenje.

Subota sedmoga dana znak je između Boga i Njegova naroda, ali ta subota sedmoga dana također predstavlja saveznu odgovornost danu drevnom Izraelu. Oni su trebali biti čuvari, povjerenici Deset zapovijedi. Sestra White jasno kaže da je suvremeni Izrael 1844. godine, u skladu s drevnim Izraelom, bio učinjen povjerenikom ne samo Deset zapovijedi, nego i Božje proročke Riječi.

„Bog je pozvao svoju crkvu u ovo doba, kao što je pozvao drevni Izrael, da stoji kao svjetlo na zemlji. Moćnim sjekačem istine, porukama prvoga, drugoga i trećega anđela, odvojio ih je od crkava i od svijeta kako bi ih doveo u svetu blizinu sa samim sobom. Učinio ih je čuvarima svojega Zakona i povjerio im velike istine proročanstva za ovo vrijeme. Kao sveta proroštva povjerena drevnom Izraelu, ovo je sveta povjerenica koju treba prenijeti svijetu. Tri anđela iz Otkrivenja 14 predstavljaju narod koji prihvaća svjetlo Božjih poruka i polazi kao Njegovi poslanici da oglašavaju upozorenje po svoj dužini i širini zemlje.” Testimonies, svezak 5, 455.

Deset zapovijedi predstavljene su znakom subote sedmoga dana, a zakoni proročanstva predstavljeni su subotom sedme godine. Laodicejsko adventističko kršćanstvo sedmoga dana bit će silno osramoćeno kada napusti lađu i počne obožavati sunce, ali zapovijed o suboti koju su najprije odbacili jest Mojsijevih „sedam vremena“.

Da bi zadobio obećanu zemlju, Božji narod mora razumjeti i držati ne samo sedmodnevnu subotu, nego i sedmogodišnju subotu. Laodicejski adventizam ne može pobiti ovu biblijsku istinu, premda je prikriva lažima. To je korijen njihove mržnje koja ih navodi da izbace one koji će biti stijeg.

„Većina obitelji moga oca bili su puni vjernici u advent, a zbog svjedočenja za ovaj slavni nauk sedmero nas je u jedno vrijeme bilo isključeno iz Metodističke crkve. U to su nam vrijeme riječi proroka bile neizmjereno dragocjene: ‘Braća vaša, koja mrze na vas, koja vas izgone imena mogega radi, govore: Neka se proslavi Gospodin! Ali On će se pokazati na vašu radost, a oni će se posramiti.’ Izaija 66,5.“

„Od toga vremena pa sve do prosinca 1844. moje su radosti, kušnje i razočaranja bili poput onih mojih dragih adventističkih prijatelja oko mene. U to sam vrijeme posjetila jednu od naših adventističkih sestara i ujutro smo kleknule oko obiteljskog oltara. Nije to bila neka uzbudljiva prigoda, a bilo nas je prisutno samo pet, sve žene. Dok sam se molila, sila Božja sišla je na mene kao što je nikada prije nisam osjetila. Bila sam obavijena viđenjem Božje slave i činilo se da se uzdižem sve više i više od zemlje, te mi je bilo pokazano nešto od putovanja adventnog naroda prema Svetomu Gradu, kako je izneseno u nastavku.” Early Writings, 13.

Prvo viđenje Ellen White dano je kada se pet žena (koje predstavljaju pet mudrih djevica) okupilo zajedno nakon što su ih njihova braća, koja su ih mrzila, izbacila. Mrzili su ih zbog nauka o Drugom dolasku, te su tako predočavale odbačene posljednjih dana.

„Vidjela sam da će nas nazovna crkva i nazovni adventisti, poput Jude, izdati katolicima kako bi zadobili njihov utjecaj da ustanu protiv istine. Tada će sveti biti neznatan narod, malo poznat katolicima; ali crkve i nazovni adventisti, koji znaju za našu vjeru i naše običaje (jer su nas mrzili zbog subote, budući da je nisu mogli pobiti), izdat će svete i prijaviti ih katolicima kao one koji zanemaruju ustanove naroda; to jest, da drže subotu i zanemaruju nedjelju.“

„Tada će katolici pozvati protestante da pođu naprijed i izdati dekret da svi koji ne budu svetkovali prvi dan u tjednu, umjesto sedmoga dana, budu pogubljeni. A katolici, kojih je velik broj, stajat će uz protestante. Katolici će predati svoju moć slici Zvijeri. A protestanti će raditi kao što je njihova majka radila prije njih kako bi uništila svete. Ali prije nego što njihov dekret donese ili rodi plod, sveti će biti izbavljeni Glasom Božjim.“ Spalding i Magan, 1, 2.

„Nominalni“ (što znači samo po imenu) „adventisti, poput Jude, izdali bi nas katolicima.“ To su učinili zato što su „mrzili“ odbačene „zbog subote“. Nominalni adventisti ispovijedaju da drže subotu sedmoga dana, stoga to ne može biti subota na koju se ovdje upućuje. Oni mrze odbačene, jer znaju da ne mogu pobiti temeljnu istinu o Mojsijevih sedam vremena, koja je bila alfa razumijevanje Ilije u osobi Williama Millera.

„Bog nam ne daje novu poruku. Trebamo naviještati poruku koja nas je 1843. i 1844. izvela iz drugih crkava.“ Review and Herald, 19. siječnja 1905.

„Sve poruke dane od 1840. do 1844. sada valja učiniti snažnima, jer ima mnogo ljudi koji su izgubili svoje uporište. Poruke trebaju ići svim crkvama.“ Manuscript Releases, sv. 21, 437.

„Istine koje smo primili 1841., ’42., ’43. i ’44. sada treba proučavati i objavljivati.“ Manuscript Releases, sv. 15, 371.

„Upozorenje je došlo: Ne smije se dopustiti da uđe bilo što što bi poremetilo temelj vjere na kojem gradimo još od vremena kada je poruka došla 1842., 1843. i 1844. godine. Ja sam bila u

toj poruci, i od tada stojim pred svijetom, vjerna svjetlu koje nam je Bog dao. Ne namjeravamo maknuti svoja stopala s platforme na koju su bila postavljena dok smo iz dana u dan tražili Gospodina usrdnom molitvom, tražeći svjetlo. Mislite li da bih se mogla odreći svjetla koje mi je Bog dao? Ono treba biti kao Stijena vjekova. Ono me vodi otkako mi je dano.” Review and Herald, 14. travnja 1903.

Juda nije simbol Sinedrija sastavljenoga od saduceja i farizeja; Juda je bio jedan od dvanaestorice učenika. Bio je jedan od zaručnice Saveza, koju je Krist namjeravao oženiti na Pedeseticu. Izdaja protiv odbačenih dolazi od Jude, laodicejske adventističke crkve sedmoga dana. Oni su prikazani mnogim simbolima, kao što su leviti koje odbacuje Glasnik Saveza u Malahiji 3. Leviti se pri tom čišćenju odvajaju, a njihov je broj 25, bilo vjerni bilo nevjerni. Leviti se čiste unaprijed prije nego što budu uzdignuti kao prinos, kao u prijašnjim godinama.

I sjest će kao talioničar i pročišćivač srebra; i očistit će sinove Levijeve te ih pročititi kao zlato i srebro, da prinos Gospodu prinos u pravednosti. Tada će prinos Jude i Jeruzalema biti ugodan Gospodu kao u dane starodavne i kao u prijašnje godine. Malahija 3:3, 4.

Leviti su prinos, jer savršeno odražavaju Kristov karakter, koji je veliki prinos. Kada se tih dvadeset i pet levita podigne kao prinos, dvadeset i pet krivotvorenih levita klanja se suncu u Ezekielu 8.

Juda ne predstavlja samo opakoga levita, nego je također i opaki svećenik koji se pripremao trideset godina, što je prikazano Judinih trideset srebrnjaka.

Tada Juda, koji ga bijaše izdao, vidjevši da je osuđen, pokaja se i vrati trideset srebrnjaka glavarским svećenicima i starješinama, govoreći: Sagriješio sam što sam izdao nevinu krv. A oni rekoše: Što je to nama? Ti gledaj za to. I bacivši srebrnjake u hramu, ode, te se udalji i objesi se. Matej 27:3–5.

Trideset srebrnjaka koje je Juda bacio predstavlja Glasnika Saveza koji izbacuje (pročišćuje) trosku (krivotvoreno srebro) u Malahiji tri. To je opako svećenstvo bilo predstavljeno pobunom Koreja, Datana i Abirama te pobunjenicima iz 1888. Opako svećenstvo biva progutano kada Sjedinjene Države, zvijer iz zemlje, otvore svoja usta. Tada oganj uništava njihove sljedbenike tijekom punog izlijevanja kasne kiše, koje započinje nedjeljnim zakonom.

Djevičansko rođenje kao znak u Kristovo doba predstavlja znak mudrih djevica u posljednjim danima. U tom će razdoblju Sinedrij, laodicejska Adventistička crkva sedmoga dana, tražiti znak, ali neće moći vidjeti jedini znak dan Laodiceji. Znak za veliko mnoštvo, radnike jedanaestoga sata, jest to što vide muškarce i žene kako drže subotu sedmoga dana tijekom razdoblja kušnje nedjeljnoga zakona. Znak ostatka u njihovu sporu s narodom prijašnjega saveza jest subota sedme godine, koja predstavlja temelje adventizma, prepoznate kao središnji stup obiju svetih Habakukovih ploča. Znak dan laodicejskom adventizmu jest znak Jone, o kojemu se govori u dijalogu između Krista i Petra.

Kad Isus dođe u krajeve Cezareje Filipove, upita svoje učenike govoreći: Što govore ljudi, tko sam ja, Sin čovječji? A oni rekoše: Jedni govore da si Ivan Krstitelj; drugi, Ilija; a treći,

Jeremija ili jedan od proroka. Reče im: A vi, što vi kažete, tko sam ja?

A Šimun Petar odgovori i reče: Ti si Krist, Sin Boga živoga. A Isus odgovori i reče mu: Blažen si, Šimune Barjona, jer ti to ne objavi tijelo i krv, nego Otac moj koji je na nebesima. I ja tebi kažem: ti si Petar, i na toj stijeni sagradit ću Crkvu svoju, i vrata paklena neće je nadvladati. I dat ću ti ključeve kraljevstva nebeskoga: i što god svežeš na zemlji, bit će svezano na nebesima; i što god odriješiš na zemlji, bit će odriješeno na nebesima.

Tada zapovjedi svojim učenicima da nikomu ne kažu da je on Isus Krist. Matej 16:13–20.

Znak za Sinedrij, a stoga i za adventizam, jest znak Jone. Simon Barjona uvodi se u odlomak kao simbol čovjeka saveza, jer će njegovo ime uskoro biti promijenjeno. Abramovo je ime promijenjeno pri sklapanju saveza. Saulovo je ime promijenjeno u Pavao. Jakovljevo je ime promijenjeno u Izrael. Ta tri svjedoka potvrđuju da, kada se ime nekog biblijskog lika promijeni, on predstavlja čovjeka saveza te stoga predočava posljednji saveznički narod, a to su sto četrdeset i četiri tisuće. Ta tri svjedoka također potvrđuju da ime čovjeka saveza predstavlja proročki simbolizam povezan s osobom kojoj je ime promijenjeno. Saul znači „izabrani“, jer je bio izabran da nosi evanđelje poganima. Njegovo je ime promijenjeno u Pavao, što znači malen, jer je u vlastitim očima bio najmanji od apostola, budući da je progonio Božju crkvu. Jakov, varalica, bio je promijenjen i imenom i iskustvom u pobjednika, kako znači Izrael. Petrovo je ime bilo Šimun, što znači onaj koji sluša; i Barjona, što znači sin Jonin.

Petar predstavlja posljednji Jonin naraštaj, jer bijaše Jonin sin. Jona znači „golub“, a Šimun je onaj koji je čuo poruku goluba; i Šimun Barjona čuo je poruku pomazanja Isusova, kada je On bio kršten i postao Isus Krist, a Duh Sveti sišao u obličju goluba. Jonina poruka bila je poruka goluba, koji je predstavljao pomazanje Isusovo silom pri Njegovu krštenju. Jonina poruka bila je predočena time što je Jona bio tri dana u utrobi kita. Ta tri dana jesu tri dana od Pashe do blagdana prvina, koji su predoznačeni Kristovim krštenjem i Joninim vremenom u utrobi kita.

Jonin znak jest znak Kristova pomazanja pri Njegovu krštenju, koje predočava silazak anđela iz Otkrivenja osamnaestoga na 11. rujna. 11. rujna započeo je trostupanjski proces kušnje, kako je prikazan Jonina tri dana. Ta su tri koraka također prikazana u mileritskoj povijesti. Dana 11. kolovoza 1840. označena je kušnja prvoga anđela, 19. travnja 1844. kušnja drugoga anđela, a 22. listopada 1844. treća kušnja. Ta tri koraka predstavljaju 11. rujna, 18. srpnja 2020. i nedjeljni zakon.

Pri nedjeljnom zakonu, Jona biva ispljunuta iz ribljih usta, upravo ondje gdje Krist iz svojih usta izbacuje Laodiceju, upravo ondje gdje Bileamova magarica otvara svoja usta i govori, upravo ondje gdje govori Ivanov otac Zaharija, što je također mjesto gdje Sjedinjene Države govore kao zmaj. Jona zatim daje posljednje upozorenje svijetu kao simbol onih koji su uskrsnuli s Mojsijem i Ilijom 2024. godine. Te su duše umrle na ulicama Sodome i Egipta te potom uskrsavaju kao silna vojska Ezekielova. Pri svojem uskrsnuću one postaju znak Jone, jer on predstavlja one koji su umrli i uskrsnuli kako bi Ninivi uputili posljednju poruku. Jona u utrobi kita, Daniel u lavljoj jami, Ivan u kotlu vreloga ulja predstavljaju sto četrdeset i četiri tisuće koji su iskusili simboličnu smrt i uskrsnuće. Pomazanje 11. rujna za uskrsnuće Ezekielove silne vojske predstavlja Kristovo krštenje

za Njegovo uskrsnuće.

Pristupiše i farizeji sa saducejima te ga, kušajući ga, zatražiše da im pokaže znak s neba. A on odgovori i reče im: Kad bude večer, govorite: Bit će lijepo vrijeme, jer je nebo crveno. A ujutro: Danas će biti nevrijeme, jer je nebo crveno i tmurno. Licemjeri! Zna rasuđivati izgled neba, a znakove vremena ne možete rasuditi? Naraštaj opak i preljubnički traži znak; i neće mu se dati drugi znak osim znaka proroka Jone. I ostavivši ih, otide. Matej 16:1–4.

Vrhovno čudo bilo je uskrsnuće Lazara.

„Odgađajući doći k Lazaru, Krist je imao svrhu milosti prema onima koji Ga nisu primili. Zadržao se kako bi, uskrisivši Lazara od mrtvih, svojem tvrdokornom, nevjernom narodu dao još jedan dokaz da je On doista ‘uskrsnuće i život’. Nije se htio odreći svake nade za narod, za siromašne, zalutale ovce doma Izraelova. Srce Mu se slamalo zbog njihove nepokajivosti. U svojoj je milosti naumio dati im još jedan dokaz da je On Obnovitelj, Onaj koji jedini može iznijeti na vidjelo život i besmrtnost. To je trebao biti dokaz koji svećenici nisu mogli pogrešno protumačiti. To je bio razlog Njegova odgađanja odlaska u Betaniju. To vrhunsko čudo, uskrsenje Lazara, trebalo je staviti Božji pečat na Njegovo djelo i na Njegovo pravo na božanstvo.” Isusov život, 528, 529.

Krist je odgađao prije nego što je uskrisio Lazara, a Lazar nije bio samo „krunsko čudo“, nego i „pečat“ na Božjem djelu. U tom je odlomku znak Jone jedini znak za preljubotvoran i opak naraštaj. Važno je uvidjeti da je vrijeme procesa pečačenja vrlo određeno. U odlomku kojim se bavimo, gdje se Petrovo ime mijenja, obavještava nas se da je od toga trenutka Isus počeo otkrivati da treba biti pogubljen, no u posljednjem retku Matej bilježi: „Tada zaprijeti učenicima svojim da nikomu ne kažu da je on Isus Krist.“ Zatim već u sljedećem retku bilježi: „Otada počeo Isus kazivati učenicima svojim kako mu valja ići u Jeruzalem, i mnogo pretrpjeti od starješina i glavara svećeničkih i pismoznanaca, i biti ubijen, i treći dan uskrsnuti.“

Odjeljak započinje time što Isus pita za koga ga ljudi drže, a zatim slijedi dodatno pitanje u kojem je upitao učenike za koga ga oni drže.

Kad Isus dođe u krajeve Cezareje Filipove, upita svoje učenike govoreći: Što kažu ljudi, tko sam ja, Sin Čovječji? A oni rekoše: Jedni kažu da si Ivan Krstitelj; drugi Ilija; a treći Jeremija ili jedan od proroka. Reče im: A vi, što vi kažete, tko sam ja? Matej 16,13–15.

Kad Petar odgovori, prepoznaje da je Isus Krist i Sin Boga živoga. Riječ Krist grčka je riječ za hebrejsku riječ Mesija. Isus postavlja pitanje o tome tko je On i vodi učenike do spoznaje da je On Mesija, ali ih odmah upozorava da to nikomu ne govore. Od toga vremena počeo ih je poučavati da će ispuniti dvadeset i tri razdjelnice u posljednja tri poglavlja Mateja, ali je bilo nužno da se istine povezane s Kristom otkrivaju postupno, korak po korak.

Nastavit ćemo s ovim mesijanskim putokazima u sljedećem članku.

Alfa svjetlo trećega anđela

„U jesen 1846. godine počeli smo svetkovati biblijski subotnji dan te ga poučavati i braniti. Moja je pozornost prvi put bila usmjerena na subotu dok sam ranije iste godine boravila u posjetu u New Bedfordu, Massachusetts. Ondje sam se upoznala sa starješinom Josephom Batesom, koji je rano prihvatio adventnu vjeru i bio djelatan radnik u djelu. Starješina B. držao je subotu i isticao njezinu važnost. Ja nisam osjećala njezinu važnost te sam mislila da starješina B. griješi zadržavajući se na četvrtoj zapovijedi više nego na ostalih devet. Ali Gospodin mi je dao viđenje nebeskog Svetišta. Hram se Božji otvorio na nebu i bilo mi je pokazano Kovčeg Božji pokriven Pomirilištem. Dva su anđela stajala, po jedan na svakom kraju Kovčega, raširenih krila nad Pomirilištem, i lica okrenutih prema njemu. Anđeo koji me pratio obavijestio me da oni predstavljaju svu nebesku vojsku koja s punim poštovanjem gleda prema svetom Zakonu koji je bio ispisan prstom Božjim. Isus je podigao poklopac Kovčega i ugledala sam kamene ploče na kojima je bilo napisano Deset zapovijedi. Bila sam zadivljena kad sam vidjela četvrtu zapovijed u samom središtu deset propisa, s blagim aureolom svjetlosti koja ju je okruživala. Anđeo reče: ‘To je jedina od deset koja određuje živoga Boga koji je stvorio nebesa i zemlju i sve što je u njima. Kad su položeni temelji zemlje, tada je također bio položen i temelj subote.’“ Svjedočanstva, svezak 1, 75.

Omega svjetlo trećega anđela

„Oni koji imaju zajedništvo s Bogom hode u svjetlosti Sunca Pravednosti. Ne obeščašćuju svojega Otkupitelja time što kvare svoj put pred Bogom. Nebeska svjetlost obasjava ih. Kako se približavaju završetku povijesti ove zemlje, njihovo se poznavanje Krista i proročanstava koja se na njega odnose uvelike povećava. Oni su od beskrajne vrijednosti u Božjim očima; jer su u jedinstvu s njegovim Sinom. Njima je Božja riječ nadmašne ljepote i dražesti. Oni uviđaju njezinu važnost. Istina im se razotkriva. Nauk o utjelovljenju obasjan je blagim sjajem. Oni vide da je Sveto pismo ključ koji otključava sva otajstva i rješava sve teškoće. Oni koji nisu bili voljni primiti svjetlost i hoditi u svjetlosti neće moći razumjeti tajnu pobožnosti, ali oni koji nisu oklijevali uzeti križ i slijediti Isusa vidjet će svjetlost u Božjoj svjetlosti.” The Southern Watchman, 4. travnja 1905.